

ADRIAAN DE LELIE

tal van priesters, van H. Schouten (Mozes- en Aäronkerk, Amsterdam) en Van der Lugt (coll. pastoor J. C. van der Loos, Uitgeest), onderscheidenlijk van 1819 en 1820, zijn uit de latere jaren bekend. Daarbij laten zich voegen eenige voorstellingen met kinderen, een tweetal uit het geslacht De Neufville, een groep van twee (bij de erven Mr De Neufville te Bussum) uit 1817, en de beeltenis van een derde met zijn speelgoedkoetsje uit 1819/'20 (Mus. Willet-Holthuysen) en, aardigste specimen, een kind met hond, uit 1817 (bij Mr G. d'Aumale Baron van Hardenbroek, Rhenen). Ook op andere wijze worden ons dingen onthouden, die, voor de kennis van den schilder als portrettist van waarde, intusschen belangrijker nog zouden kunnen zijn voor de kennis van het verzamelwezen van dien tijd. Wij bedoelen de in de literatuur genoemde portretten van Gildemeester en Brentano temidden hunner verzamelingen, late tegenhangers van Francken's en Teniers' stukken, die de kabinetten van hún dagen vereeuwigd hebben. Dat, in het geval van Brentano, de, in de zijn naam dragende stichting berustende, beeltenis, waarop achter den voorgestelde een klein gedeelte van een kunstzaal te zien komt, niet identiek is met het stuk, dat we hierboven vermeldden, spreekt duidelijk uit wat Van Eynden en Van der Willigen ter zake mededeelen. Naast het stuk met het kabinet spreken ze immers van het groote portret ten voeten uit, waarvan ze o.m. mededeelen, dat de achter Brentano voorgestelde persoon de schilder zelf is. Bij zooveel bezigheid in het bewaren van anderer trekken, zou het minstens vreemd geweest zijn, zoo de eigene den schilder nimmer aanleiding gegeven hadden ook zichzelf voor ons te doen leven. Maar hij is geenszins de fanaticus van het zelfportret als b.v. Rembrandt was. Eén voorbeeld memoreerden we reeds, daarnaast is slechts nog bekend een kleine aquarel in 's Rijks Prentenkabinet, niet zeer sterk, en, als onderdeel van een grooter geheel, zijn figuur in Felix' portretgroepen. Wij hadden nog een kans gehad hem, met zijn omgeving, te leeren kennen, zoo het schilderij tot ons was gekomen, dat zich in de collectie Gildemeester bevond. Bij de veiling op den 11en Juni 1800 te Amsterdam, wordt het omschreven als volgt: „De bovengenoemde Kunstschilder zelve, wiens welgelykend afbeeldsel zich in dit stuk vertoont, zit voor zijn schilder-ezel, houdende palet en penceelen in de hand, bezig zynde een bevallige dame te pourtraiteeren, die een weinig verder in een armstoel gezeten is.... Het.... vertrek is gestoffeerd met pleister-studiën en ander bywerk. De schikking der beelden, de fraaiheid van tekening, het bevallig licht, coloriet en uitvoerige penceel munten uit in dit kunstryk tafereel”.

Van een kundig, maar ook veelzijdig schilder werd op de voorgaande bladzijden eenigszins uitvoerig datgene besproken, wat slechts één kant beteekende van zijn werkzaamheid,